

In memoriam H. A. Ekker.

In de nacht van Vrij-
overleed in het Gemeen-
Haari Albert Ekker.

Bijdragen

Wanneer wij de heer tot de Geschiedenis van Kampen
is dit stellig niet alleen

zitter was van het Departement Kampen van de Maatschappij
tot het Nut van 't Algemeen, in welke kwaliteit hij zeer nauwe
relaties onderhield met de Nutspaarbank, die hij dan ook
een warm hart toedroeg. Ekker heeft daarnaast, tot zijn dood
toe, in de Kamper gemeenschap zo'n uitzonderlijke plaats
ingenomen, dat zijn heengaan ook buiten de kring van het
Nut, bij zeer vele stadgenooten grote verslagenheid te weeg
heeft gebracht en was om een hardenken van hem op deze
plaats reeds hierdoor volkomen gerechtvaardigd zou zijn.

Want met Ekker is een man heengegaan die zijn leven in
deze kleine stad met haar beperkte mogelijkheden, een zeld-
zaam voorkomende zinvolle betekenis heeft weten te geven,
door dit leven een amore in dienst van de gemeenschap te
stellen. Hij was dan ook bestuurslid — en in vele gevallen
voorzitter — van tal van belangrijke instellingen, die te Kampen
op sociaal gebied werkzaam zijn. Het zou stellig niet in zijn geest
zijn gehandeld, een opsomming te geven van de vele functies
die Ekker in het maatschappelijk leven bekleedde; de overle-
dene was er de man niet naar om prat te gaan op zijn grote
verdiensten. Uit roeping verrichtte hij het vele sociale werk,
dat hij vrijwillig en belangeloos op zich had genomen en het
bestef zich hierdoor in het leven nuttig te maken, een steentje te
moeten bijdragen tot het geluk van anderen, vooral van zieken,
zwakken en misderelden, schonken hem de voldoening die hij
wensde: het gevoel in de waer zijn mens te zijn.

Wie in Ekker, wanneer deze bedachtzaam langs de Schlo-
nitrekade en Oudestraat naar zijn kantoor wandelde, alleen
de deftige bankdirecteur zag, herinnerend aan een negentiende
eeuwse regent, die vergist zich daarbij.

In memoriam H. A. Ekker.

In de nacht van Vrijdag op Zaterdag 1 November 1958 overleed in het Gemeentelijk ziekenhuis te Kampen de heer Hanri Albert Ekker.

Wanneer wij de heer Ekker in deze almanak herdenken, is dit stellig niet alleen omdat de overledene jarenlang voorzitter was van het Departement Kampen van de Maatschappij tot het Nut van 't Algemeen, in welke kwaliteit hij zeer nauwe relaties onderhield met de Nutsspaarbank, die hij dan ook een warm hart toedroeg. Ekker heeft daarnaast, tot zijn dood toe, in de Kamper gemeenschap zo'n uitzonderlijke plaats ingenomen, dat zijn heengaan ook buiten de kring van het Nut, bij zeer vele stadgenoten grote verslagenheid te weeg heeft gebracht en waardoor een herdenken van hem op deze plaats reeds hierdoor volkomen gerechtvaardigd zou zijn.

Want met Ekker is een man heengegaan die zijn leven in deze kleine stad met haar beperkte mogelijkheden, een zeldzaam voorkomende zinvolle betekenis heeft weten te geven, door dit leven con amore in dienst van de gemeenschap te stellen. Hij was dan ook bestuurslid — en in vele gevallen voorzitter — van tal van belangrijke instellingen, die te Kampen op sociaal gebied werkzaam zijn. Het zou stellig niet in zijn geest zijn gehandeld, een opsomming te geven van de vele functies die Ekker in het maatschappelijk leven bekleedde: de overledene was er de man niet naar om prat te gaan op zijn grote verdiensten. Uit roeping verrichtte hij het vele sociale werk, dat hij vrijwillig en belangeloos op zich had genomen en het besef zich hierdoor in het leven nuttig te maken, een steentje te mogen bijdragen tot het geluk van anderen, vooral van zieken, zwakken en misdeelden, schonken hem de voldoening die hij wenste: het gevoel in de ware zin mens te zijn.

Wie in Ekker, wanneer deze bedachtzaam langs de Sablonnierekade en Oudestraat naar zijn kantoor wandelde, alleen de deftige bankdirecteur zag, herinnerend aan een negentiende eeuwse regent, die vergiste zich deerlijk.

Achter deze uiterlijk zo beheerste en conventionele mens, school een vooruitstrevende en brillante persoonlijkheid, wiens intense belangstelling voor de grote en kleine dingen van dit leven, fijne humor, eruditie en speelse geest, een bekoring uitoefenden, waaraan niemand, die hem van meer nabij kende, zich kon onttrekken.

Hoe hebben wij van deze eigenschappen in intieme kring — en ik denk hierbij aan Rotaryverband — niet kunnen genieten. Ekker kon ons het ene moment doen schateren door zijn flitsende interrupties en koddige opmerkingen, maar een ogenblik later boeide hij ons allen met een voortreffelijk betoog dat tot bezinning maande. Vermaard waren zijn lezingen over Shakespeare en het was stellig geen toeval dat juist een man als Ekker zich zo aangetrokken voelde tot deze grote Engelse dichter, die tevens een mensenkenner bij uitstek was. Ook als medewerker aan de almanak zal hij zeer gemist worden. Een artikel van Ekker was steeds een genot om te lezen en te herlezen. Zoals hij was, schreef hij: boeiend, geestig, nimmer oppervlakkig en met een onmiskenbare historische aanleg.

Toen Ekker, kort voor zijn dood, als candidaat van de V.V.D., in de Kamper Gemeenteraad gekozen werd, beschouwde hij deze verkiezing in zekere zin als de kroon op zijn werk. Als overtuigd liberaal en vrijzinnig mens, stellig niet uit politiek conservatisme of religieuze onverschilligheid, maar in het vaste geloof dat met deze beginselen de menselijke vrijheid en waardigheid het beste worden gediend, hoopte hij dat het hem nog enige jaren zou zijn gegeven, in deze geest de stad die hem lief was, mede te helpen besturen.

Het heeft helaas niet zo mogen zijn; nog voor hij deze taak kon aanvangen, maakte de dood een einde aan dit welbestede, rechtschapen leven.

F.